రెండో శకుంతలలు

డి. వెంకట్రామయ్య

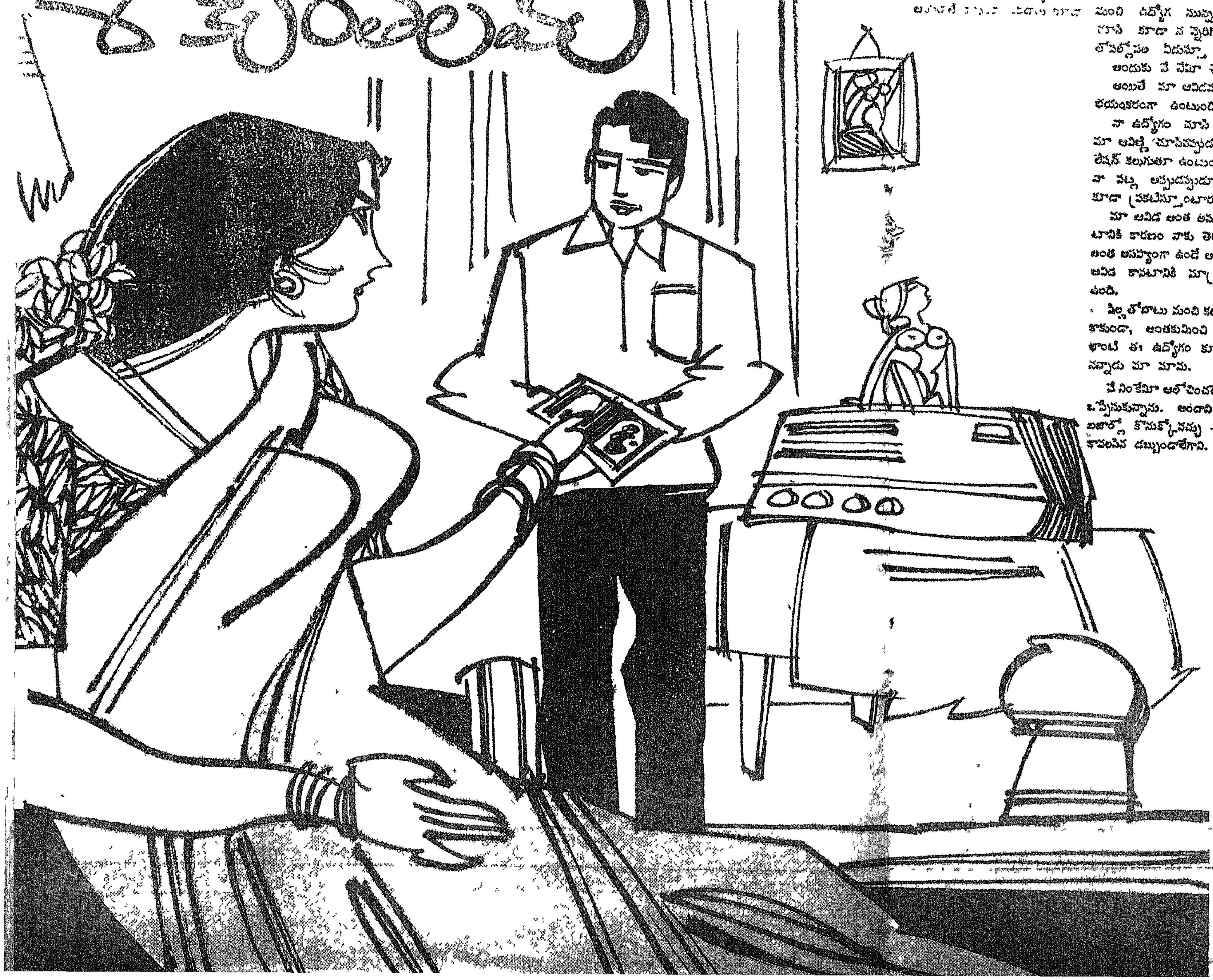

శకుంతల గురించి నాకు బాగా తెలుసు.

శకుంతల వేశ్య.

[illegible]

పర్సులోకి ఒదాయం ఉంది నేను. సేం ఎక్కువే. [illegible] ఎక్కువ.

అదక్కుండానే వాళ్ళ ఏంటి అంటా ఉస్తుంటారు నాకు.

నా ఉద్యోగం అలాంటిది.

చాలా అందమైన పెళ్ళామున్న వాణ్ణి చూసి అంతా అసూయపడ్డట్టే, అంత మంచి ఉద్యోగ మున్నందుకు నన్ను చూసి కూడా నన్నెరిగిన వాళ్ళంతా లోపల్లోపల ఏడుస్తూ ఉంటారు.

అందుకు నే నేమీ చెయ్యలేను.

అయితే మా ఆవిడమాత్రం మహా భయంకరంగా ఉంటుంది.

నా ఉద్యోగం చూసి ఏడిచేవాళ్ళకి మా ఆవిణ్ణి చూసినప్పుడు కాస్త కన్సొలేషన్ కలుగుతూ ఉంటుంది. కొందరు నా పట్ల అప్పుడప్పుడూ సానుభూతి కూడా ప్రకటిస్తూంటారు.

మా ఆవిడ అంత అసహ్యంగా ఉండటానికి కారణం నాకు తెలియదు గాని, అంత అసహ్యంగా ఉండే అమ్మాయి మా ఆవిడ కావటానికి మాత్రం కారణం ఉంది.

పిల్లతోబాటు మంచి కట్నం ఇవ్వటమే కాకుండా, అంతకుమించి కామధేనువు లాంటి ఈ ఉద్యోగం కూడా ఇప్పిస్తానన్నాడు మా మామ.

నే నింకేమీ ఆలోచించలేదు. వెంటనే ఒప్పేసుకున్నాను. అందానిదేముంది? బజార్లో కొనుక్కోవచ్చు — అందుకు కావలసిన డబ్బుండాలేగాని.

ఇప్పుడు నా క్కావలసినంత డబ్బుంది. అందుకే నా క్కావలసిన అందాన్ని, హాయిని కావలసినప్పుడల్లా కొనుక్కుంటున్నాను.

ఇలా కొనుక్కోవడం అలవాటయిన కొత్తలోనే శకుంతల నాకు పరిచయమైంది.

శకుంతల చాలా బాగుంటుంది — బాగుండేది.

శకుంతల ఇప్పుడు లేదు — చచ్చిపోయింది.

శకుంతల ఇక లేదు అనుకొన్నకొద్దీ ఆమె గురించిన ఆలోచనలు మరీ ఎక్కువ అవుతున్నాయి. మాటి మాటికీ గుర్తొస్తూంది.

ఏదైనా లాభముంటుందనుకుంటే తప్ప కట్టుకున్న పెళ్ళాన్ని కూడా అవసరాన్ని మించి గుర్తెట్టుకోని నా బోటి వాడు, శకుంతలలాంటి మామూలు వేశ్యని ఇంతగా తలుచుకోవడం ఎవరికైనా ఆశ్చర్యంగానే ఉంటుంది. నాకూ అలాగే ఉంది.

కాని, శకుంతలని మరిచిపోవడం కష్టం.

నేను మొట్టమొదటిసారి శకుంతల దగ్గరి కెళ్ళినప్పుడు — బేరం కుదుర్చుకున్న దానికంటే మరో అయిదు రూపాయలు ఎక్కువిచ్చాను.

అప్పుడు శకుంతల చూసిన చూపు— నే నిప్పటికీ మరిచిపోలేదు. ఎప్పటికీ మరిచిపోలేను.

నేను స్కూటర్ కొనుక్కోకముందు, ఉద్యోగంలో చేరిన కొత్త రోజుల్లో బస్సు సెంటరు పేవటికీ దొరక్క, ఆఫీసుకి ఆలస్యమైపోతుందేమోనని, ఆఫీసరుతో చివాట్లు తప్పవని భయపడుతున్న ఒక రోజున రెండు మైళ్ళ దూరం పది నిమిషాల్లో చేర్చిన ముసలి రిక్షావాడికి అత నడిగిన దానికంటే అయిదు పైసలెక్కువిస్తే — అత నలాంటి చూపే చూశాడు.

ఒకసారి ఆఫీసులో నా కింది గుమాస్తా పెళ్ళానికి జబ్బు చేసి ఆస్పత్రిలో చావు బతుకుల్లో ఉన్నప్పుడు — ఆ వేళే అందిన లంచం డబ్బులోంచి అత నడిగినంతా అప్పుగా ఇస్తే, అప్పు డతను అలాంటి చూపే చూశాడు.

ఆ వేళ శకుంతల అలా చూసినప్పుడు సిగ్గెరగని నాకే లోలోపల సిగ్గేసింది.

నిజానికి శకుంతలకి నేను చేసిందేమీ లేదు. ఆమెకి నేను దానం చెయ్యలేదు; ధర్మం చెయ్యలేదు. ఆమె నించి నేను పొందిన ఆనందానికి ప్రతిఫలంగా మరో అయిదు రూపాయలెక్కువిచ్చాను. అంతే. కాని, నే నిచ్చిన ఆ అయిదు రూపాయలకి ఆ ఒక్క చూపులో — శకుంతల చూపిన కృతజ్ఞతా భావానికి నాకున్న డబ్బంతా ఇచ్చినా విలువ కట్టలేననిపించింది ఆవేళ.

ఉప్పు [illegible] శరీరాల కొనుక్కోగలం [illegible] కొనుక్కోలేం; [illegible] స్నేహాలు కొనుక్కోలేం. [illegible] ఏరా ఉన్నప్పుడే వాళ్ళ [illegible] నాకు పరిచయం ఉంది.

కాని, [illegible] గొప్ప మనిషి [illegible]

అవసరాన్ని బట్టి నేను [illegible] అబద్ధా లాడతాను. [illegible] మాత్రమూ వెనకాడను. ఎన్నగా [illegible] దుతూ, ఛండాలంగా, అంగుళ [illegible] లవే పనిగా చూస్తే [illegible] ఉండే మా కంపెనీ యజమాని మొహాన్ని తన్మయత్వంతో చూస్తూ "మీ ఫేస్‌లో రాజేష్ ఖన్నా కట్స్ ఉన్నాయి, సార్!" అని చాలా నమ్మకంగా చాలా సార్లు అన్నాను. ముక్కలు ముక్కలుగా నరికినా పాపం లేని వాణ్ణి పట్టుకుని, "మీరేమీ అనుకోకపోతే మీ ఫొటో ఒకటిప్పించండి, సార్. ఇంట్లో పెట్టుకుని రోజూ పూజ చేసుకుంటాను" అని కూడా అన్నాను.

ఇలాంటివే ఇంకా చాలా అబద్ధాలు అవసరాన్ని బట్టి ఇంకా చాలా మందితో చాలాసార్లు ఆడాను.

కాని, శకుంతల గురించి మాత్రం నిజమే చెబుతున్నాను. ఇప్పు డసలు ఈ లోకంలోనే లేని శకుంతల గురించి అబద్ధం చెప్పవలసిన అవసరం నాకు లేదు.

శకుంతల గొప్ప ఆడది.

ఒక్కసారి పరిచయమైతే ఏ మగాడూ కూడా జీవితాంతం మరిచిపోలేని ఆడది.

డబ్బుకు దొరికే ఆడవాళ్ళతో పరిచయాలే గాని, స్నేహాలు పెంచుకోవడం నాకు అలవాటు లేదు.

వాళ్ళగురించీ, వాళ్ళ జీవితాల గురించీ, వాళ్ళ సమస్యల గురించీ అనవసరంగా ఆలోచించి బుర్ర పాడుచేసుకోవడం కూడా నా కలవాటు లేదు.

డబ్బివ్వటం, నా క్కావలసింది వాళ్ళ దగ్గర కొనుక్కోవటం, నలక్కుండా ముందే విడిచేసిన నా సిల్కు చొక్కా నేను తొడుక్కొని నా దారిని నేను రావటం — అంతే నేను చేసేది.

అటువంటి నేను కూడా శకుంతలతో పరిచయం పెంచుకోవటమే కాకుండా, ఒక రకంగా స్నేహం కూడా చేశాను. అందుకు శకుంతల అందంలో ఉన్న ఆకర్షణకంటే ఆమె మనసులో [illegible] గొప్పతనమే కారణం.

ఎంత గొప్పదయినా, ఎంత [illegible]మైన ఆడదయినా శకుంతల వేశ్య.

[illegible] కునే మామూలు వేశ్య. అలాంటి వాళ్ళు అందరికీ ఉండే సమస్యలూ, బాధలూ, భయాలూ ఆమెకీ ఉన్నాయి.

శకుంతలతో పరిచయం పెరిగినకొద్దీ నాకు తెలియకుండానే ఆమె శరీరంలోనే కాక, ఆమె వ్యక్తిగత జీవితంతో కూడా పరిచయం పెంచుకున్నాను.

శకుంతల ఆ పట్నానికి పది మైళ్ళ దూరంలో ఉన్న ఒక పల్లెటూరు. వాళ్ళ నాన్నకి మొదట్లో కొద్దిగా భూమి ఉండేది. ఆ తరవాత అది పోయింది. శకుంతల ఎనిమిదో క్లాసు వరకూ ఆ ఊళ్ళోనే చదువుకుని, పెద్దమనిషయ్యాక మానేసింది. మరి కొన్నాళ్ళకి వాళ్ళ నాన్న పోయాడు. అప్పులు మిగిలాయి.

బరువులూ, బాధ్యతలూ, భయాలూ, సమస్యలూ చాలా మిగిలాయి. ఇంటిల్లిపాదికీ ఆకలి మిగిలింది.

శకుంతల పల్లెనుంచి పట్నానికి ఎందుకొచ్చిందీ, వేశ్యగా ఎలా మారిందీ— ఆ కథంతా ఇప్పుడు చెప్పి విసిగించడం నా ఉద్దేశ్యం కాదు. ఆ కథ చాలామందికి తెలిసిందే. ఇంకేరకంగానూ బతకలేని ఆడాళ్ళు — మరోవిధంగా కంటే ఒళ్ళమ్ముకుని బతకటానికే వీలు కల్పించే కారణాలూ, పరిస్థితులూ ఈ దేశంలో సవాలక్ష ఉన్నాయి. పైకి ఎవరూ ఒప్పుకోకపోయినా, ఈ సంగతి అందరికీ తెలిసిందే. అలా బతకడానికి కారణమైన కథలు చాలా మందివి ఒకలాగే ఉంటాయి. అందుచేత శకుంతల వేశ్యగా ఎలా, ఎందుకు మారిందీ ఇప్పుడు చెప్పటం అనవసరం.

కాని, శకుంతల వ్యక్తిగత జీవితానికి సంబంధించిన ఒక సమాచారమాత్రం ఈ కథకి అవసరం.

శకుంతలకి జబ్బుతో ఉన్న ముసలి తల్లి, కూలిచేసుకుని బతకడానికి కూడా చాలని వయసున్న తమ్ముళ్ళతోబాటు, వయసొచ్చిన ఒక చెల్లెలు కూడా పల్లెలో ఉన్నారు. తల్లినీ, తమ్ముళ్ళనీ పోషించడంతోబాటు, చెల్లెలికి పెళ్ళి చెయ్యాలన్న కోరిక కూడా ఉత్సాహం కుంది. తనకి అందకుండా పోయిన జీవితాన్ని ఎలాగైనా సరే చెల్లెలికైనా అందుబాటులోకి తేవాలని శకుంతల కలలు కంది.

శకుంతల చాలా అందంగా ఉండేదని మొదట్లోనే చెప్పాను. నాకు పరిచయమైన మొదట్లో అంత అందంగా, నిండుగా, ఆరోగ్యంగా మెరిసిపోతూ ఉండే శకుంతల శరీరం రోజులు గడిచినకొద్దీ ఉస్సూరంచి, ఎండిపోయిన ట్టవడం ప్రారంభించింది.

శకుంతల కష్టమని తెలిసి ఒక నాటి రాత్రి ఆమె దగ్గరి కెళ్ళినప్పుడు— హోటల్ నుంచి కోడి పలావు కట్టించు కెళ్ళాను. ఒక్క మెతుకు మిగల్చకుండా ఆవురావురుమంటూ తినేసింది.

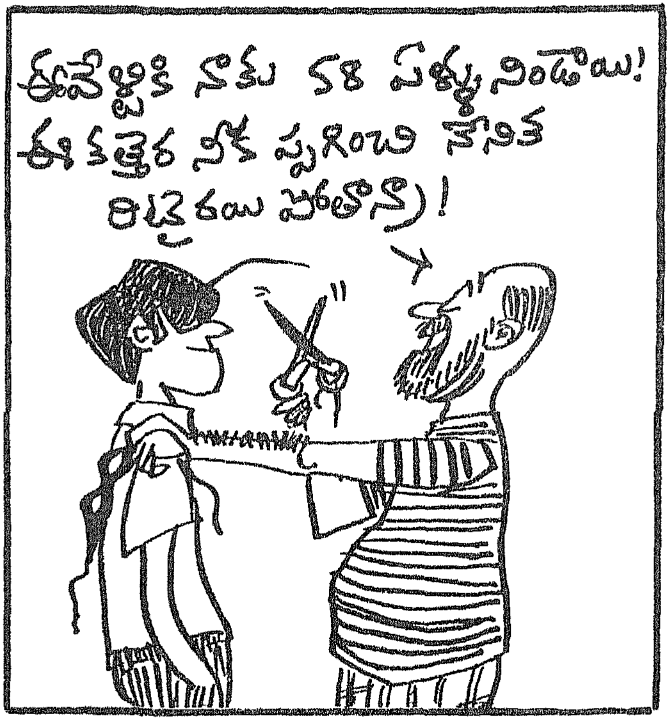

ఆ వేళ అడిగాను—'ఏమిటి రోజా రోజుకీ ఇలా చిక్కిపోతున్నా' వని.

ఒళ్ళమ్ముకుని కూడా కడుపునిండా తినడానికి చాలని వాళ్ళు చాలా మంది ఉంటారు. కాని, శకుంతల మరీ అంత అధోగతిలో లేదు. ఆమె శరీరానికి ఖరీదు కాస్త ఎక్కువే.

నే నడిగిన ప్రశ్నకు వెంటనే సమాధానం చెప్పలేదు శకుంతల. నేను మళ్ళీ మళ్ళీ అడిగిన మీదట, అప్పుడు మెల్లగా నవ్వుతూ, "ఈ మధ్య ఒక్కపూటే అన్నం తింటున్నాను ... రాత్రిళ్ళు ఎక్కువగా కూడా ..." అని అర్ధోక్తిలో ఆపేసింది.

నేను ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకోక ముందే అందుకు కారణం కూడా చెప్పింది శకుంతల — చెల్లెలి పెళ్ళి కోసం డబ్బు కూడబెడుతున్నానని.

"నా బతుకు ఎట్లాగూ తగలడి పోయింది. దా న్నొక ఇంటి దాన్ని చేస్తే ఆ తరవాత నేను బతక్కపోయినా ఫర్వా లేదు. మా మేనత్తగారి అబ్బాయి ఒక డున్నాడు. రెండు మూడు వేలయినా కట్నం ఇస్తేగాని మా చెల్లెల్ని చేసుకోడు. అందుకే ఈ రకంగా..." అంది.

ఏమీ అనలేక ఒక్కసారి తల ఎత్తి శకుంతల కళ్ళలోకి చూశాను.

వాటిలో బలమైన నిర్ణయం కనిపించింది. అందమైన కలలు కనిపించాయి. అయినవాళ్ళ ప్రాణాన్ని కాపాడ్డంకోసం తన ప్రాణాన్నిసైతం లెక్కచెయ్యకుండా రక్తదానం చేస్తున్న వ్యక్తిలో ఉండే తృప్తి కనిపించింది.

ఆ వేళ శకుంతల శరీరంతో ఆడుకోలేక పోయాను. ఇంటికి తిరిగి వచ్చేశాను.

ఇంకోసారి వెళ్ళినప్పుడు శకుంతల ఎప్పటికంటే ఆనందంగా కనిపించింది. ఏమిటని అడిగితే — తన చెల్లెలు పెళ్ళి దాదాపు నిశ్చయమైనట్టేననీ, అందుకు కావలసిన డబ్బు కూడా దాదాపు పోగయినట్టేననీ చెప్పింది.

ఆ రాత్రి నే నింటికి తిరిగొచ్చే ముందు ఎన్నడూ ఏమీ అడగని శకుంతల న న్నొక కోరిక కోరింది.

"మా చిట్టి పెళ్ళినాటికి పట్టుచీర కొనుక్కోవాలనుంది ... నా దగ్గర డబ్బు మిగులుతుందో, లేదో? ఆ నాటికి నా కొక చీర కొని పెట్టండి ... మీ ఋణం ఉంచుకోను" అని అడగలేక అడగలేక అడిగింది.

అలాగేనని మా టిచ్చాను.

నిజానికి శకుంతలకి నేనే ఋణపడి ఉన్నాను.

పట్టుచీరకోసం పెళ్ళినాటిదాకా ఎందుకు, ఈ లోగానే కొనిపెడదాం, సంతోషిస్తుంది గదా అని శకుంతల అడిగిన వారం పది రోజులకి ఒక నాడు రెండు వందల రూపాయల్లో కాస్త మంచిదే ఒక చీర కొని తీసుకెళ్ళాను.

కాని, నేను వెళ్ళేసరికి శకుంతల లేదు. గుమ్మానికి తాళం వేసి ఉంది. ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళ నడిగాను.

"అదేమిటి, మీకు తెలియదా? శకుంతల నల్లుల మందు తాగి మొన్నే చచ్చిపోయింది!" అన్నారు వాళ్ళు.

• • •

శకుంతల పోయి నెల రోజులైంది అలవాటు ప్రకారం మళ్ళీ అందరికీ కొనుక్కుందామని బజార్కు వెళ్ళాను.

పరిచయమున్న బ్రోక రొకడు కనిపించి, "కొత్త పిల్లుంది ... బాగుంటుంది ... చూస్తారా, బాబుగారూ?" అనడిగాడు. మారు మాట్లాడకుండా అతని వెంట నడిచాను.

ఆ పిల్లని చూసి నేను కొయ్యబారి పోయాను. ఆ అమ్మాయికి పదిహేడు, పద్దెనిమిది లేళ్ళ కన్నా ఎక్కువ ఉండవు. చాలా అందంగా ఉంది.

అచ్చం శకుంతలలాగే ఉంది. కాక పోతే ఒక చాయ తక్కువ—అంతే.

చెపితేగాని వీల్లేదని పట్టుపట్టిన మీదట ఏడుపు దిగమింగుతూ "శకుంతల మా అక్కయ్యే. నాకు పెళ్ళి చెయ్యాలని అక్క యెన్నో ఆశలు పెట్టుకుంది. నా పెళ్ళయితే నేను సుఖపడే దాన్నో, కాదో నాకు తెలియదు. కాని, పెళ్ళి చేసుకుని నా బతుకు నేను చూసుకుని వెళ్ళిపోవడం నా కిష్టం లేకపోయింది. దరిద్రంతో అమ్మా, తమ్ముళ్ళూ పడే బాధలు నేను చూడలేక పోయాను. వాళ్ళ బాధలు తీర్చటానికి నేను కూడా ఏదో ఒకటి చెయ్యాలనుకున్నాను. అక్కయ్య చేస్తున్న పనేమిటో నాకు తెలుసు .. పట్నం వచ్చి అక్కయ్యకి తెలియకుండా నేను కూడా అదే పని చెయ్యటం ప్రారంభించాను! నేను ఈ పని చేస్తున్నానని ... అక్కయ్యకి తెలిసిపోయింది ... ఆ మర్నాడే అక్కయ్య నల్లుల మందు తాగేసింది... నాకు తెలుసు ... అక్కయ్యని నేనే చంపేశాను ... నా చేతులారా నేనే చంపేశాను" అని చెప్పి బావురుమంది ఆ పిల్ల. వరదలై పారే ఆమె కన్నీటి ప్రవాహంలో ఎక్కడ కొట్టుకుపోతానో అని భయం వేసి త్వరత్వరగా అక్కణ్ణించి వచ్చేశాను.

• • •

శకుంతల పోయి ఇప్పటిప్పుడే ఏడాది కూడా దాటిపోయింది.

పెళ్ళికాకముందే రెండు సార్లు కడుపులు తీయించుకున్న మా బాస్ పెద్ద కూతురి కీవేళ అఫీషియల్‌గా గర్భాదానం జరుగుతూంది.

మా ఆవిడ అక్కడికి పేరంటాని కెళుతూ శకుంతలకని నేను కొన్న పట్టుచీర కట్టుకుంది.

శకుంతల ఈ వేళ మరీ మరీ గుర్తొస్తూంది. *